

SUBTIEL WRAKVISSSEN

Aan boord van charterboot de Waypoint beleefden schipper Jacco Noordermeer en een groepje vaste opstappers onlangs een topdag. Een subtielere benadering van het wrakvissen zorgde toen voor een mooie serie ouderwets grote gullen. Speciaal voor Hét Visblad gaat het gezelschap nogmaals op pad om hun afwijkende aanpak uit de doeken te doen.

TEKST: REDACTIE > FOTOGRAFIE: RINALDO LOKERS

Pas na tweeënhalp uur varen vanuit Vliissingen, zet schipper Jacco de motoren uit. De eerste stop van Waypoint Sportvischarters is vanzelfsprekend het 'gelukswrak' van de vorige trip – toen ze een monstersessie beleefden. "Het betreft een enorm wrak van bijna 100 meter lang. Je moet er een stukje voor varen, maar dat werd vorige keer dubbel en dwars beloond. En mocht het dit keer minder goed lopen, dan kunnen we altijd nog diverse andere wrakken aandoen", aldus vaste opstapper Frank. Hij gaat een paar keer per maand naar de wrakken en was er de vorige keer ook bij. "Deze schipper heeft wat dat aangaat uitstekende stekkenkennis", zegt hij op zo'n volume dat Jacco vanuit zijn 'cockpit' een kleine glimlach niet kan onderdrukken.

WEERSOMSTANDIGHEDEN

Frank weet als ervaren wrakvisser als geen ander dat het weer doorslaggevend kan zijn voor een succesvolle dag. Waar het de vorige keer strakblauw was en er geen zuchtje wind stond, neemt de wind nu iets toe en doemen in de verte ook wat donkere wolken op. "Dit was niet voorspeld", zegt hij licht ongerust. Het eerdere succes was volgens hem en schipper Jacco namelijk te danken aan een aantal factoren. "Die dag was het doortij en waaide het niet. Daardoor konden we dit grote wrak toen perfect uitpeuteren zonder continu vast te

zitten. Soms voelde je het aas zelfs even wegzakken in het wrak. Ons vermoeden is dat het dan net even in een luik of een of andere holle ruimte valt. En zit daar een schoolje grote vis verscholen, dan is het bingo."

TE SNEL

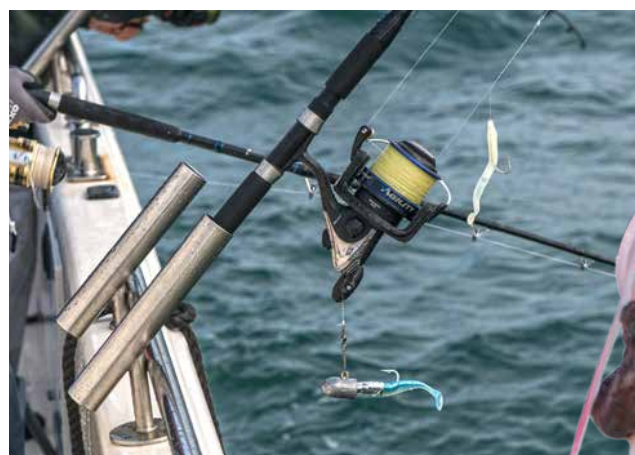
Dit gepriegel op de vierkante meter vraagt echter veel van zowel visser als schipper. Jacco: "De kunst is om niet te snel te driften. Waar het tijdens die monstersessie perfect lukte om de boot zeer precies en traag over het wrak te sturen, is het vandaag al iets lastiger vanwege de wind en de stroming." Omdat het een kwestie is van de grote vis echt uit de hoeken en gaten peuteren, loop je dan ook iets meer kans op vastlopers. "Zodra je voelt dat je aas wegzakt, ben je bij een snelle drift al te laat en haak je het wrak", zegt Frank. "De omstandigheden moeten dus perfect zijn, wil je deze aanpak echt goed kunnen toepassen." En een niet te onderschatten factor is geluk. "Uiteraard moet je ook een beetje mazzel hebben. Als er geen grote vis zit, wordt het sowieso lastig", lacht de Amstelvener.

MAKREELPATERNOSTER

Toch is Frank ervan overtuigd dat je met een wat subtielere benadering al snel veel meer kans maakt op grote vis. "Noem het wrakvissen 2.0." Dat begint al bij zijn onderlijn. Hij vist vandaag met een bottomship van

'Je peutert de grote vis echt uit de hoeken en gaten van het wrak'

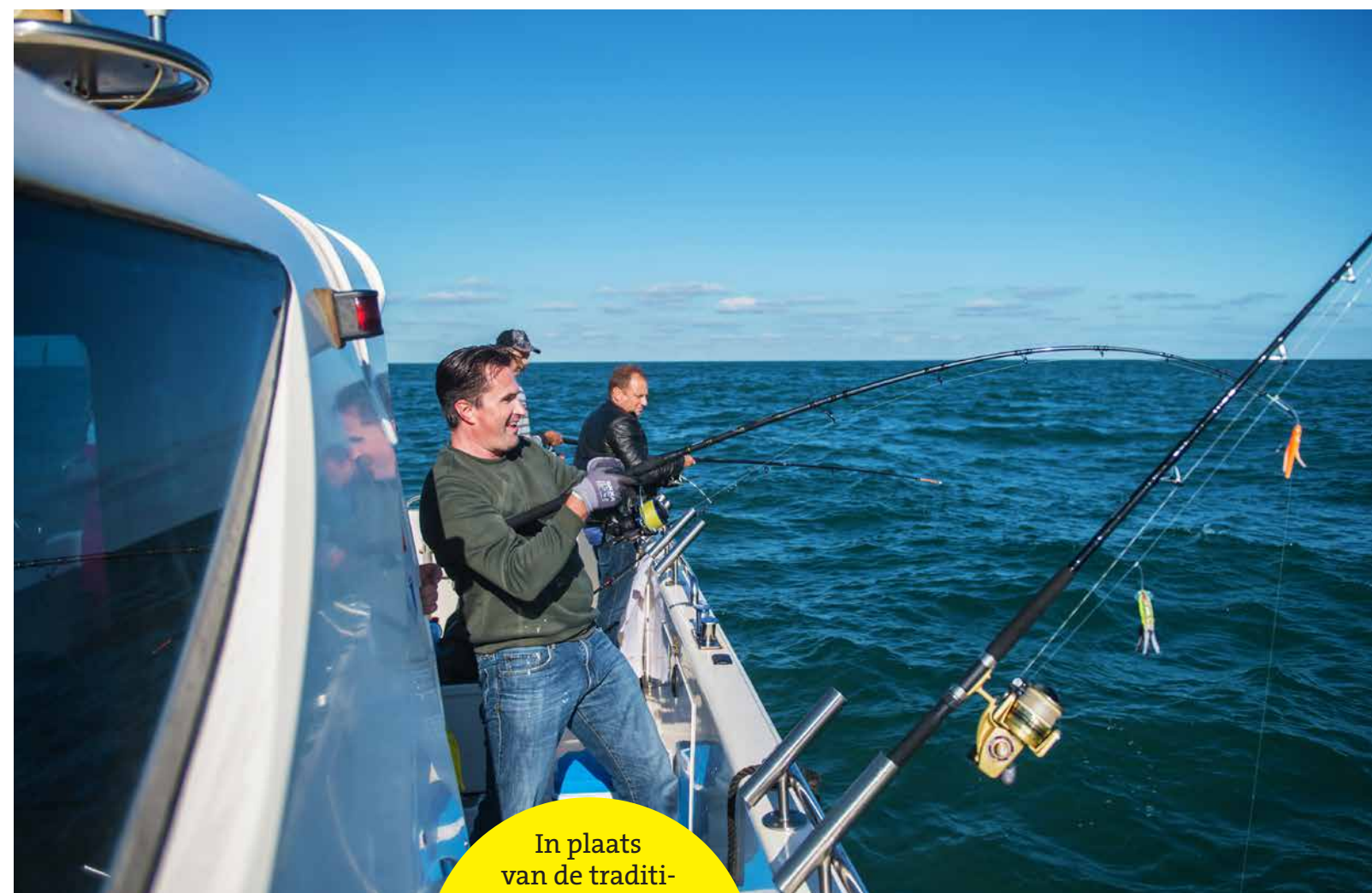
120 tot 180 gram in combinatie met een grove makreel-paternoster en een 18/00 gevlochten hoofddlijn. "Geen zware gewichten en grote haken met pieren of zagers, want dat levert naar mijn idee vooral steenbolk op. Dat is echt een 'plaag' als je het op andere vissen hebt gemunt." Ook grote pilkers en shads laat hij in zijn tackle-box zitten. "Die verspeel je alleen maar en leveren te weinig vis op." De haken 3/0 op zijn makreelpaternoster zijn voorzien van drie knalroze plastic buisjes voor extra attractie. "Die kleur levert aan boord altijd een hoop reacties op, maar is voor mij het meest succesvol."

NATUURLIJK AAS

Het kunstaas combineert hij met natuurlijk aas. "Aan de bottomship bind ik wat mesheften en op de paternosterhaken prik ik een dikke zeepier. Vervolgens vis ik deze combinatie heel rustig over het wrak en houd ik constant spanning op de lijn. Niet driftig tikken, zoals veel wrakvissers vaak doen. Ik heb meer vertrouwen in een subtiele benadering. Bovendien verklein je zo de kans dat je vast komt te zitten." Ook met deze combinatie heeft hij geregeld last van steenbolken die bijna altijd wel in grote getale aanwezig zijn op de wrakken. "De truc is om bij een aanbeet niet meteen te gaan takelen. Als het een steenbolk is, merk je dat snel genoeg omdat ze simpelweg minder sterk zijn dan een gul. Dan wacht ik even. Meestal trekt zo'n spartelende steenbolk zelfs meer vis aan. Aan de bottomship pak ik dan vaak alsnog een mooie gul."

VERKASSEN

Tijdens deze speciale Visbladsessie blijft het echter erg stil op het gelukswrak. De mannen aan boord vangen wel vis, maar dit betreft vooral steenbolk of klein spul. De grote gullen laten zich niet zien. Dat is voor schipper Jacco het teken om koers te zetten naar een ander wrak. "Ik houd altijd meerdere opties open. Snel schakelen levert soms toch ineens grote vis op. Ondanks de wind hebben we dit wrak redelijk goed uitgepeuterd, maar zonder het gewenste resultaat. Bovendien zie ik dat de wind begint af te nemen. Op dus naar een nieuw wrak, in de hoop dat daar meer vis ligt." Na een stukje varen, wordt wrak nummer twee bereikt. Daar vergaat het Frank beduidend beter. Wat helpt is dat de wind bijna helemaal is weggefallen en de stroming minder sterk is geworden. Al snel vangt Frank twee gullen van ruim boven de 60 centimeter. "Dat zijn de vissen waar je voor gaat." Dan vangt hij een maatse zeebaars. "Nu is mijn dag eigenlijk al helemaal geslaagd", glimlacht hij. Ook elders op de boot komen mooie gullen aan boord.

In plaats van de traditionele boothengel, kun je er ook voor kiezen om met een stevige doch subtielere spinhengel te vissen

KUNSTAASHENGEL

Frank vangt zelfs nog meer maatse gullen, al kunnen die niet tippen aan de monstervissen van de vorige sessie. "Het valt me wel op dat de andere opstappers – die op de ouwerwetse manier vissen – minder actie krijgen. Maar dat kan ook net zo goed gewoon geluk zijn", zegt hij bescheiden. Toch is ook Jacco ervan overtuigd dat een subtiele benadering zijn vruchten af kan werpen. "Nu er minder grote vis zit, zal je anders moeten vissen." Waar Frank nog kiest voor stevige, korte boothengels, pakt de schipper – mocht hij zelf even meevissen – tegenwoordig liever een kunstaashengel. "Sinds kort gebruik ik een stevige spinhengel die is bedoeld voor het vissen met oppervlaktekunstaas. Deze hengels zijn veel gevoeliger, maar je kunt er alsnog 170 gram mee wegzetten."

ACHT SOORTEN

Uiteindelijk doet de crew vandaag vijf wrakken aan en komen er acht vissoorten aan boord. "Ook dat is een voordeel van deze aanpak", zegt Frank terwijl de Waypoint weer koers zet naar de haven. "We hebben vandaag makreel, schol, zeebaars, gul, pollak, wijting, horsmakreel en rode poot aan boord gekregen. Die variatie is een leuke bijkomstigheid." Het wrakvis-

Bij deze subtielere visserij is de variatie aan vissoorten groot.

sen anno 2017 is echter niet te vergelijken met vroeger. "Je moet je neerleggen bij het feit dat de grote gullen niet meer in de boot springen." Jacco sluit zich hierbij aan. "De tijden dat iedereen op een dag tientallen grote kabeljauwen ving, zijn voorlopig voorbij. Daarom juich ik het toe als mensen ervoor kiezen om net even wat subtieler te vissen." Bovendien is hij hoopvol voor de toekomst. "We vangen sinds dit jaar heel veel kleine gul. Dat is al jaren niet meer gebeurd. Ik heb goede hoop dat de gulvisserij komende jaren weer aantrekt," besluit hij.